

จ.ร.น

บทลิขิตให้เป็น
นางร้าย
แต่ใจนกลายเป็น
แสง
จันทร์
ขาว
ของ
พระเอก

จี้จิง 纪婴
เขียน

หยกน้ำแข็ง
แปล

115014 ดิจิทัลจากห้องสมุด

คำนำสำนักพิมพ์

สวัสดีค่ะคุณผู้อ่านที่รักทุกท่าน สำนักพิมพ์อรุณพร้อมเสิร์ฟ นิยายรักโรแมนติคคอเมดี้รสกลมกล่อมเรื่องใหม่ (6 เล่มจบ) ที่จะ ทำให้ทุกท่านยิ้มได้ตั้งแต่หน้าแรกจนถึงหน้าสุดท้ายแล้วค่ะ กับผลงาน เปิดตัวนักเขียนหน้าใหม่ของสำนักพิมพ์ เรื่อง *บทลิตให้ป็นนางร้าย* แต่ไหนกลายเป็นแสงจันทร์ขาวของพระเอก ที่ข้างในเต็มไปด้วยความ น่ารัก ป่วนปนหวาน และโมเมนต์เรียกเสียงฮาที่คุณผู้อ่านไม่ควรพลาด (รับรองว่าอ่านแล้วสนุกจนวางไม่ลงแน่นอนค่ะ)

คงเป็นเรื่องเหนือความคาดหมายไม่น้อย หากวันหนึ่งเราทะลุมิติ เข้าไปในโลกของนิยายที่เคยอ่านมาก่อน ‘หนึ่งหนึ่ง’ เองก็รู้สึกไม่ต่างกัน ทว่าในเรื่องนี้ บทบาทที่เธอได้รับกลับเป็น ‘นางร้าย’ แถมยังเป็นนางร้าย ที่ชอบรันทาที่ตายกับพระเอกอย่าง ‘เผยจู้’ เสียด้วยสิ

แต่นางร้ายก็ใช่ว่าจะเป็นกันง่าย ๆ หนึ่งหนึ่งพยายามทำภารกิจ ให้สมบทบาทอย่างสุดกำลัง ทว่ากลับล้มเหลวซ้ำแล้วซ้ำเล่า ยิ่งไปกว่านั้น ทุกครั้งที่ภารกิจล้มเหลว เธอกลับกลายเป็นฝ่ายช่วยพระเอกโดยไม่ตั้งใจ เสียเอง แถมระบบที่พาเธอทะลุมิติมาก็โง่โง่ไม่ได้เลยสักนิด

นี่ตกลงแล้ว เธอได้บทนางร้ายหรือนางเอกกันแน่เนี่ย! มาร่วม ช่วยกันหาคำตอบให้หนึ่งหนึ่งพร้อมกันในหน้าถัดไปได้เลยค่ะ

อรุณ

1

แนวทิวเขากอดยาว ยังไม่ทันกลืนกินแสงอาทิตย์อัสดงไปจนหมดสิ้น พระจันทร์เยือกเย็นดูน้ำค้างแข็งก็ลอยเด่นอยู่เหนือยอดไม้ แสงพลบค่ำไถ่กลับมาเยือน เมฆดำปกคลุมแสงสีแดงเลื่อมระยับ คล้ายหยดหมึกกระจายตัวออกช้า ๆ แผ่ซึ่มไปทั่วกระดาดเซวียนจื่อ¹

แสงสีแดงฉานจากอาทิตย์อัสดงแผ่กระจายไปทั่วท้องฟ้า อาบไล้กำแพงสีขาวที่มีรอยต่างใต้ชายคาสีแดง ชับแน่นให้ใบหน้าด้านข้างของหญิงสาวที่อยู่ข้างกำแพงดูงดงามเด่นชัด

หญิงหญิงยืนอยู่ลำพังหน้าเรือนเล็กหลังหนึ่ง เธอลังเลอยู่ชั่วครู่ ก่อนจะพึมพำเสียงแผ่วเบาว่า “เช่นนั้นข้า...จะเข้าไปแล้วนะ”

ไม่มีผู้ใดขานตอบ

รวมไปถึงระบบในสมองของเธอ หลังจากแจ้งภารกิจแก่เธอจบ ก็แก้ง่ายหายไ้

เอาเถอะ

หญิงหญิงกระซิบเลื้อยคลุมของตนเองท่ามกลางสายลมหนาวพัดหวีดหวิวยามค่ำคืน ก่อนยื่นมือออกไปผลักประตูสีน้ำตาลที่เปิดแง้มอยู่

¹ กระดาดที่มีคุณภาพสูงชนิดหนึ่ง ใช้สำหรับเขียนตัวอักษรและวาดภาพพู่กัน

เบาๆ สำหรับเธอแล้ว ต้นเหตุของเรื่องราวที่ดำเนินมาจนถึงวันนี้ ล้วนเป็นสิ่งที่เกินความคาดหมาย

เพราะไม่ว่าอย่างไร การทะลุมิติเข้ามาในนิยายที่เคยอ่านก็ไม่อาจเรียกว่าเป็น ‘สิ่งที่อยู่ในความคาดหมาย’

นิยายเรื่อง *กระบี่ทะเลวงฟ้า* แ่่ดูจากตัวอักษรที่เรียบง่ายนี้ ก็สามารถสัมผัสได้ถึงความเป็นนิยายขายความฟินอย่างไม่ปิดบัง

ไม่ว่าจะเป็นเนื้อเรื่องหรือการดำเนินเรื่องล้วนเป็นไปตามชื่อ หากจะให้ตั้งชื่อรอง คงเหมือนตัวอักษร ‘หุย’ ที่มาจากคำว่า เมล็ดดอกหุยเซีย² ซึ่งมีกลวิธีเขียนประมาณสี่แบบ³

ชื่อที่หนึ่ง เขียนกระบี่กลับชาติมาเกิดใหม่จะคิดถึงกระบี่คู่ใจหรือไม่

เผยจี้ พระเอกของเรื่องเป็นจอมกระบี่บรรพกาลกลับชาติมาเกิด นอกจากมีกระบี่เขียนอยู่ในร่าง เขายังมีศักยภาพไร้ขีดจำกัด แม้จะไม่มีคมทรงจำของจอมกระบี่ แต่ก็สามารถอาศัยดัชนีทองคำ⁴ อันแข็งแกร่งไร้ผู้เทียบเทียม สร้างผลงานจนได้เป็นผู้นำเพ็ญกระบี่อันดับหนึ่งแห่งยุคและได้บรรลุเป็นเซียน

ชื่อที่สอง เดียวดายพันปี

² หรือยี่หว่าฝรั่ง

³ อิงมาจากรวบรวมเรื่อง *ซ่งอู่จี* ผลงานของหลูซวั้น ซึ่งมีตอนหนึ่งได้กล่าวถึงวิธีการเขียนอักษร ‘หุย’ (萑) แปลว่า ยี่หว่า ที่มีอักษร ‘หุย’ (彳) เป็นส่วนประกอบ โดย ‘หุย’ สามารถเขียนได้ 4 แบบ ดังนี้ 彳 𠂇 𠂈 และแบบที่สี่ไม่มีอยู่ในระบบตัวอักษรจีน จากนั้นให้ทายว่าควรเป็นตัวอักษรหุยตัวไหน ในบริบทนี้ อักษรข้าง ‘+’ จึงหมายถึงชื่อหลักของนิยาย และตัวอักษร ‘หุย’ หมายถึงชื่อรองของนิยาย

⁴ หมายถึง ความสามารถพิเศษ หรือทักษะพิเศษที่ตัวละครเอกมักได้รับ ซึ่งทำให้พวกเขาได้เปรียบกว่าตัวละครประกอบอื่นๆ

เนื่องจากเป็นที่รู้กันดีว่า เพื่อให้พระเอกได้พลิกชะตาชีวิตเอาคืนอย่างสะใจ พระเอกในนิยายขายความฟินจะต้องลำบากจนถึงขีดสุดในช่วงต้นเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นเกิดมายากจน สูญสิ้นพลังบำเพ็ญตะบะ และตกต่ำกลายเป็นตัวแทนของใครบางคน ซึ่งหนังสือเล่มนี้ก็เป็นอย่างนั้น

เผยจี้เป็นบุตรชายของผู้บำเพ็ญมารกับหญิงชาวบ้าน หลังจากบิดาของเขาเสกสุมเพียงชั่วข้ามคืนก็จากไปไม่เห็นเงา จนจบเรื่องแล้ว ก็ยังไม่เคยปรากฏตัว

หลังให้กำเนิด ‘บุตรเลือดผสม’ มารดาของเผยจี้ยอมไม่สนใจเด็กที่ทำลายชื่อเสียงอันดีงามของตนเองมากนัก อีกทั้งมองเขาเป็นตัวแทนของผู้บำเพ็ญมาร และใช้สารพัดวิธีมาลงโทษและทรมานเขา

ชีวิตวัยเด็กอันบิดเบี้ยวเช่นนี้ ยิ่งหล่อหลอมให้พระเอกมีนิสัยสันโดษ เย็นชา และเต็มไปด้วยความอำมหิต แม้ภายหลังเผยจี้จะแยกจากมารดามาฝากตัวเข้าเป็นศิษย์สำนักกระบี่ ทว่าเขาก็ยังคงมีนิสัยเก็บตัว ไร้มิตรสหาย

ชื่อที่สาม พวกตำหนักหลังล้วนอยากให้ข้าสารภาพรัก คือก
ประลองปัญญาระหว่างอัจฉริยะผู้ไร้รัก

ถึงเผยจี้จะเป็นหมาป่าเดียวดาย⁵ แต่เรื่องนี้ไม่ได้เป็นอุปสรรคต่อการที่ตัวละครหญิงจำนวนร้อยละเก้าสิบเก้าในเรื่องจะมีความรู้สึกที่ดีต่อเขา

กล่าวกันว่าพระเอกรูปงามเหนือมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นศิษย์พี่หญิงใหญ่ในสำนักกระบี่ผู้สง่างามเย็นชา หรือมารสาวแสนสวยมีเสน่ห์เย้ายวน แค่ว่าเพียงได้เห็นใบหน้าของเขาเป็นต้อง หน้าแดง หัวใจ

⁵ หมายถึง บุคคลที่มีนิสัยเก็บตัว หรือโลกส่วนตัวสูง

ตื่นเร็ว' กันทุกคน

หนึ่งหนึ่งไม่รู้ว่า เป็นเพราะเผยจี้คือกระถางไฟที่มีความอบอุ่น อยู่ในตัว หรือพวกตัวละครหญิงทุกคนป่วยเป็นโรคหัวใจในระดับที่แตกต่างกัน

แต่สิ่งเดียวที่เธอมั่นใจคือ เผยจี้ลงมือบดขยี้ดอกท้อ⁶ ทั้งหมด จนแหลกสลายด้วยมือตนเอง และในตอนจบก็ตัดขาดพันธะทางโลก จนหมดสิ้น ก่อนจะเหาะขึ้นสวรรค์ไปเพียงลำพังแบบที่เรียกว่า 'ข้าสูงส่ง มากจนพวกเจ้าไม่คู่ควร'

เรียกได้ว่าเยอหยิ่งจนไปถึงสวรรค์

เรื่องที่สี่ การเสียสละของตัวประกอบที่ไร้ค่า X

นี่คือประเด็นแสนร้อนใจและหนักหน่วงที่สุด

หนึ่งหนึ่งอยากปาดน้ำตาแห่งความซอกซำที่เอ่อล้นอยู่ในใจ กล่าวมาตั้งมากมาย ในที่สุดก็เดินทางมาถึงบ้านอันแสนสุขของเธอ

ตามหลักแล้ว นิยายขายความฟินมักจะมีตัวประกอบไร้ค่า จำนวนนับไม่ถ้วนผุๆ โพล่ๆ ไปมา บางคนทำหน้าที่มอบอาวูทให้พระเอกตามโอกาสต่างๆ และบางคนก็ทำหน้าที่ชี้แนะเคล็ดวิชากระบี่ให้เขามีความก้าวหน้า ส่วนหนึ่งหนึ่งเป็นตัวละครประเภทที่สาม

นางร้าย ตัวประกอบที่คอยสร้างเรื่องไม่หยุด

เจ้าของร่างเดิมชื่อหนึ่งหนึ่งเหมือนกัน เป็นศิษย์สายตรงของเทียนเซี่ยนจื่อผู้เป็นเจ้าสำนัก นางเกิดในครอบครัวเศรษฐี ประกอบกับถูกคนในบ้านเลี้ยงดูมาอย่างทะนุถนอมตั้งแต่เล็กจนโต ทำให้ค่อยๆ มีนิสัยร้ายกาจและถือตัวเป็นใหญ่

⁶ หมายถึง ความรักระหว่างชายหญิง

บัดนี้ ราชสำนักอยู่ในยุคเฟื่องฟู จึงมีการประลองวิชากันระหว่างสำนักยุทธ์ สำนักเต๋า สำนักขงจื้อ และสำนักผู้บำเพ็ญเขียน ซึ่งสำนักกระบี่เสวียนชวีที่เจ้าของร่างเดิมฝากตัวเป็นศิษย์ ถือเป็นส่วนใหญ่อันดับหนึ่งในสายกระบี่

เจ้าของร่างเดิมมีพรสวรรค์โดดเด่น เทียนเซียนจื่อจึงหมายตาตั้งแต่แรกเห็นในพิธีคัดเลือกศิษย์ และรับนางเป็นศิษย์สายตรง ชื่อจุน⁷ ท่านนี้มีวรยุทธ์ล้ำเลิศ ทว่ากลับรักสันโดษ เมื่อนับรวมหนึ่งหนึ่ง เขาจึงมีศิษย์สายตรงอยู่เพียงสี่คน

ชีวิตของเจ้าของร่างเดิมถือว่าราบรื่นไร้อุปสรรค นางเป็นที่รักของคนในสำนัก แต่ไม่เคยคาดคิดว่าอยู่ดี ๆ วันนี้จะเกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้น

ในทุกปี สำนักกระบี่เสวียนชวีจะจัดงานประลองใหญ่ต้อนรับวันสิ้นสุดขึ้นหนึ่งครั้ง เพื่อเปิดโอกาสให้บรรดาศิษย์ได้ประลองฝีมือและแลกเปลี่ยนวิชากัน เจ้าของร่างเดิมเป็นคนหยิ่งผยองจนไม่เห็นผู้อื่นอยู่ในสายตา แต่ไม่มีผู้ใดคาดคิดว่านางจะถูกจัดให้ประลองกับเผยจี้

สายเลือดของเผยจี้ไม่บริสุทธิ์ อีกทั้งเจตจำนงกระบี่⁸ ถูกพลังมารกดทับไปเกินครึ่ง ด้วยเหตุนี้ ในยามทดสอบขึ้นยอดเขา ผลงานของเผยจี้จึงอยู่ในระดับธรรมดาและถูกจัดให้เป็นศิษย์นอกสำนัก

ทว่าพระเอกก็คือพระเอก ความตกต่ำเป็นแค่บทนำของการพลิกชะตาชีวิต หลังจากผ่านการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง เผยจี้ก็ค่อย ๆ เรียนรู้ที่จะเก็บงำพลังมารและปลดปล่อยเจตจำนงกระบี่อันเฉียบขาด

⁷ คำเรียกอาจารย์อย่างยกย่อง มีความหมายว่า อาจารย์ผู้หน้าเคารพ

⁸ หรือจิตวิญญาณกระบี่ เป็นการหลอมรวมจิตวิญญาณของผู้ใช้เข้ากับการต่อสู้ด้วยกระบี่

ออกมา ความลับนี้มีผู้ใดล่วงรู้ มีเพียงเขาเท่านั้นที่สัมผัสได้ถึงความเป็น
เปลี่ยนแปลงในร่างกายของตนเอง จึงเฝ้ารอสักวันจะสร้างเป็นหมูลอก
กินเสือ⁹

และเจ้าของร่างเดิมก็คือเสือตัวนั้น

ถ้าเจ้าของร่างเดิมต่อสู้อย่างเต็มกำลัง ตามหลักเหตุผลแล้ว
นางย่อมไม่มีทางแพ้

แต่สตรีนางนี้กลับดูแคลนศิษย์นอกสำนักธรรมดาอย่างเผยจี้
จึงใช้พลังเพียงครึ่งหนึ่งเท่านั้น กว่าจะรับรู้ว่ามีฝีมือไม่ธรรมดา
นางก็เสียเปรียบจนไม่อาจพลิกสถานการณ์กลับมาได้และพ่ายแพ้เขา
ทำให้หญิงสาวระเบิดโทสะทันที

ซึ่งหญิงหนึ่งทะลุมิติมาในช่วงเวลานี้พอดี

ตามเนื้อเรื่อง เธอจะต้องเดินไปบนเส้นทางของนางร้ายที่เลวร้ายๆ
ไม่เพียงต้องคอยอยู่ข้างพระเอกเพื่อรอกินที่ตายอยู่ตลอดเวลา เธอยัง
ต้องก่อกรรมชั่วร้ายรอบข้างอย่างหน้าด้านๆ ไปจนกว่าบทสรุป
ของเรื่องจะมาถึง

ก้าวแรกของการรอกินที่ตายคือการไปยังที่พักของเผยจี้หลังจาก
การประลองสิ้นสุดลงเพื่อหยามน้ำหน้าเขา

ระบบที่พาเธอมาที่นี้บอกว่า “คุณคิดดูสิ นี่เท่ากับคุณได้ที่สาม
ของชั้นเลยนะ ผลลัพธ์อย่างการโดนที่โหดแรงแรงหน้า ทำให้คุณกลายเป็น
ที่สามในการสอบปลายภาคแบบนี้ คุณไม่โมโหหรือ ไม่อยากแก้แค้น
หน่อยหรือไง”

หญิงหนึ่งไม่เคยเจอเหตุการณ์เช่นนี้มาก่อน เพราะเธอปกติ

⁹ หมายถึง คนที่แท้จริงแล้วมีอำนาจยิ่งใหญ่หรือมีความสามารถ แต่สร้างตัวตนเข้าไป
ให้ผู้อื่นหลงกล เพราะหวังผลประโยชน์จากอีกฝ่าย

ครองตำแหน่งที่หนึ่งมาเสมอ

อีกทั้งตั้งแต่เล็กจนโต หนึ่งหนึ่งไม่เคยพูดคำหยาบ ยิ่งไม่ต้องพูดถึงเรื่องรังแกผู้อื่น

“คุณไม่ต้องรู้สึกผิดมากเกินไป”

ระบบปลอมเธอ “ตัวร้ายก็เป็นส่วนสำคัญของเนื้อเรื่องนะ! คุณคิดดู ถ้าคุณไม่แกล้งพระเอก เขาย่อมไม่มูมานะฝึกวิชาเพื่อเอาชนะคุณ พอไม่มูมานะฝึกวิชา พลังบำเพ็ญตะบะของเขากีย่อมไม่มีทางรวดเร็ว อย่างรวดเร็ว ด้วยนิสัยของเขา ถ้ายกระดับบำเพ็ญตะบะขึ้นมาไม่ได้ เขาจะเอาชีวิตรออยู่ในโลกบำเพ็ญเขียนได้อย่างไร และไม่รู้ด้วยว่าเมื่อไหร่จะตั้งเป้ย¹⁰”

สุดท้ายระบบยังกล่าวอย่างหนักแน่นและเด็ดขาดว่า “เขาเป็นบุตรคนโปรดของสวรรค์¹¹! เป็นพระเอกของเรื่องนะ! ถ้าคุณไม่กลั่นแกล้งเขา ทำให้เขาตกต่ำ คุณจะทำได้หรือ!”

แม้คำพูดเหล่านี้จะเต็มไปด้วยตรรกะบิดเบี้ยว ทว่าหนึ่งหนึ่งกลับไม่อาจคัดค้านได้ ตามเนื้อเรื่องเดิม พฤติกรรมรันทดที่ตายของเจ้าของร่างเดิม นอกจากจะไม่ทำร้ายพระเอกจริงๆ แล้ว นางยังเป็นคนช่วยให้เขาได้ครอบครองสมบัติแห่งโชคชะตาโดยบังเอิญอีกต่างหาก

กลับกลายเป็นนางที่ถูกกรรมตามสนองแทน ทุกครั้งจบลงอย่างน่าสมเพชจนไม่มีหน้าจะอยู่ต่อไปได้

ตอนหนึ่งหนึ่งอ่านนิยายต้นฉบับครั้งแรก ขอเพียงตัวประกอบหญิงเริ่มสร้างเรื่อง เธอก็จะอดคิดขึ้นมาเองไม่ได้ว่า ดีเลย พระเอก

¹⁰ หมายถึง ตาย มาจากชาวจีนในสมัยโบราณมักไว้เบี่ยงยาว เมื่อเสียชีวิตแล้ว มักจะรวบเบี่ยงขึ้นวางไว้บนศีรษะภายในโลงศพ

¹¹ หมายถึง คนที่มีความสามารถ มีอัจฉริยภาพ มีพลังอำนาจส่งกระทบต่อคนหมู่มาก

จะได้มีโอกาสแสดงความเทพอีกแล้ว

เมื่อเห็นหญิงสาวมีท่าทีอ่อนลง ระบบจึงพูดต่อ “สิ่งสำคัญที่สุดคือ เมื่อภารกิจเสร็จสิ้น ผมจะช่วยให้คุณแก่ลงตายเพื่อถอนตัวออกจากเรื่องนี้ และเริ่มต้นชีวิตใหม่ในโลกใบนี้ คุณแน่ใจที่ชาติก่อนคุณตายง่ายไปใช้หรือไม่”

หลังจากระบบพูดประโยคนี้ออกมา หญิงหนึ่งที่นั่งอยู่ก็ไม่ได้ค้านอีกต่อไป

เพราะในโลกใบเดิม หญิงหนึ่งป่วยหนักจนเสียชีวิตไปแล้ว

ตอนอายุสิบเจ็ดปี เธอป่วยเป็นโรคระยะสุดท้าย ต้องนอนเจ็บปวดอยู่บนเตียง ไม่สามารถขยับตัวหรือพูดได้ แม้แต่จะหายใจก็ยังลำบาก

ระบบพูดไม่ผิด เธอไม่อยากตายไปง่าย ๆ แบบนั้นจริง ๆ

หญิงหนึ่งไม่ใช้คนไร้เหตุผล จึงผกผันกระตือรือร้นตอบตกลงทันที “ได้ค่ะ บอส ขอบคุณนะคะ ฉันจะทำงานให้เต็มที่ค่ะ!”

ในที่สุดเธอก็เดินมาถึงที่พักของเผยจี้ผู้เป็นพระเอก

ที่พักแห่งนี้ไม่เหมือนกับเรือนพักเดี่ยวของพวกศิษย์สายตรง เพราะศิษย์นอกสำนักจะต้องอยู่ในห้องพักแบบห้องละสามคน ด้วยเหตุนี้ เผยจี้จึงต้องทนทุกข์กับการกลั่นแกล้งอย่างไร้ความปราณีจากสหายร่วมห้องอยู่นาน

ด้วยชาติกำเนิดของเขายากจนชั้นแค้น เติบโตมาในหมู่บ้านเล็กๆ จึงมีความรู้พื้นดิน มีหน้าซ้ำร่างของเผยจี้ยังมีพลังมารและเป็นทายาทของผู้บำเพ็ญมาร เมื่อมาอยู่ในดินแดนของผู้บำเพ็ญเซียน เขาย่อมถูกดูแลจนเรื่องสายเลือด

พวกเขาหัวเราะเยาะว่าเผยจี้เป็นเลือดผสมโสโครก และมักจะเตะต๋อยพระเอกเป็นประจำ แต่วันนี้เผยจี้กลับนายแววดอตเด่นในการประลอง...

ยามนี้มืงานเลี้ยงอาหารค่ำ ผู้คนส่วนใหญ่จึงไม่ได้อยู่ในห้องพัก ครั้นหนึ่งหนึ่งมายืนอยู่หน้าประตู เธอก็ได้ยินเสียงแว่วดังออกมาจากด้านใน

“รีบบอกมาว่าเจ้าใช้ลูกไม้อะไรกันแน่ ทั้งที่เป็นแค่ตัวไร้ค่าคนหนึ่ง เหตุใดจึงเก่งกล้าขึ้นมาในชั่วข้ามคืน”

“คันเลื้อยผ้ามันดุสิ ต้องพบสิ่งของนอกรีตเป็นแน่!”

“เจ้าเด็กหน้าเหม็นกล้าทำร้ายข้าหรือ ข้าจะสังหารเจ้า!”

จากนั้นเสียงก็เบาลงจนหนึ่งหนึ่งได้ยินไม่ชัด มีเพียงเสียงคล้ายชกต๋อยและเตะดังเป็นระยะ

เมื่อเห็นว่าภายในห้องไม่มีความเคลื่อนไหวอะไรแล้ว หนึ่งหนึ่งที่เป็นห่วงว่าพระเอกจะถูกซ้อมปางตายจึงออกแรงผลักประตูไม้เข้าไปเบาๆโดยไม่ทันได้ไตร่ตรอง

หลังลื่นเสียงดังเอี้ยด แสงสีแดงที่ฉาบทาห้องฟ้านอกประตูก็สาดเข้าไปราวกับคลื่นโลหิตไหลบ่า ภายใต้แสงเทียนสลัวและเงาสะท่อนของแสงอาทิตย์ตกกระทบ หนึ่งหนึ่งสามารถมองเห็นภาพภายในห้องได้อย่างชัดเจน

พวกเขามีกันทั้งหมดสามคน

ไม่รู้เพราะเหตุใด ศิษย์ชุดขาวที่ยืนหันหลังให้เธอถึงได้ตัวสั่นหัมอย่างรุนแรง ตอนที่เขาหันหน้ากลับมา ดวงตาก็กว้างไปด้วยความหวาดกลัวราวกับเผชิญหน้ากับอสูรร้ายที่สามารถกลืนกินผู้คน

ในขณะที่ชายหนุ่มผมดำชุดดำกำลังยืนถือกระบี่ ปลายกระบี่

จ่อไปที่ลำคอของอีกคน ครั้นหนึ่งหนึ่งผลึกประตูเข้ามา เธอก็บังเอิญ
ได้ยินเสียงสุดท้ายของเขาพอดี น้ำเสียงนั้นเย็นเยียบจนน่าหวาดผวา
“...ข้าไม่รังเกียจที่จะสังหารเจ้า”

เมื่อพูดจบ เขาก็เฝ้าริมฝีปากพลางหันหน้ามามอง ดวงตา
สีดำนีทของเขาเต็มไปด้วยอารมณ์รุนแรงจนยากจะปิดบังจิตสังหาร

ส่วนคนที่ถูกระเบี่ยาวจ่ออยู่กำลังนั่งฟังอยู่มุมผนัง สภาพ
ฟ้องว่าเพิ่งถูกซ้อมมา แก้มขาวบวมปูด เลือดผ้าและผมเผ้ายุ่งเหยิง
จนหมดสภาพ ดูเหมือนเขาจะเจ็บยิ่ง ถึงขั้นต้องหอบเสียงแหบออกมา
จากลำคอกอยู่หลายครั้ง แต่กระนั้นทางเสียงของเขาก็ยังสั่นเครือไม่หยุด

ห้องพักของศิษย์หนึ่งห้องสามารถเข้าพักได้ทั้งหมดสามคน
แสดงว่าอีกสองคนที่เหลือจะต้องเป็นพวกที่มาร่วมรังแกเผยจี๋

หนึ่งหนึ่งรู้ว่าคนที่ชอบใส่ชุดสีขาวมีชื่อว่า เนี่ยจื่อ เช่นนั้นคนที่
ถูกระเบี่ย่อมต้องเป็นเส้นอันเนียน ตัวร้ายอีกคน ส่วนหมอนั้นที่
สะบักสะบอมอยู่ตรงมุม...

พระเอกก็มีช่วงเวลาย่ำแย่เช่นนี้เหมือนกัน

ดังนั้นหนึ่งหนึ่งจึงครุ่นคิด ในฐานะนางร้ายผู้มีความสมบัติเพียบ-
พร้อมเช่นเธอ เวลานี้ควรจะพูดอะไรออกไปดี

ขอข้าเข้าร่วมวงด้วยคนได้หรือไม่

ปล่อยพระเอกคนนั้นมาให้ข้าจัดการดีหรือไม่

หลังพอจะปรับตัวให้เข้ากับบทบาทของตัวเองได้แล้ว ด้วยเหตุนี้
ครั้นสามคนนั้นหันหน้ามามองเธอพร้อมกัน หนึ่งหนึ่งจึงไม่รู้สึกลึ
ตื่นตระหนก ซ้ำยังแสร้งทำเป็นเลิศจีนึงๆ และส่งยิ้มให้ “ทำไมหยุด
เสียเล่า ทำต่อสิ”

สายตาที่มองราวกับมองขยะ น้ำเสียงเย่อหยิ่งราวกับอยู่เหนือกว่า

ถือว่าเธอได้คะแนนเต็ม!

ด้วยเจ้าของร่างเดิมเข้าสำนักปีเดียวกับพวกเขา ประกอบกับนางได้เป็นศิษย์สายตรงของเทียนเซียนจื่อ ทำให้เนี่ยจื่อจำได้ทันที “เจ้าคือศิษย์ของผู้อาวุโสเทียนเซียน...”

อาจเป็นเพราะถูกจับได้คาหนังคาเขาที่กำลังรังแกศิษย์ร่วมสำนัก จึงรู้สึกอับอายขึ้นมา?

เนี่ยจื่อหน้าถอดสี เผยความหวาดกลัวอย่างเห็นได้ชัด ตรงกันข้ามกับเส้นอันเฉียวผู้ถือกระบี่ที่ยังคงสีหน้าเรียบเฉย เขานึกหน้าเล็กน้อย แล้วปรายตามองหนึ่งหนึ่งด้วยสายตาแข็งกร้าว “เจ้ามาทำอะไรที่นี่”

ทั้งเย็นชา ทั้งดูดี แค่เห็นก็รู้เลยว่าเป็นหัวโจกของเด็กเกรที่นี้ ความจริงแล้วเจ้านี้หน้าตาดีใช้ได้ คิ้วตาคมคาย จมูกโด่ง เสียแต่ว่าหน้าตาดูดูไปหน่อย

หนึ่งหนึ่งสบตากับเขา ก่อนจะชี้ไปที่พระเอกซึ่งล้มอยู่บนพื้น “เข้ามาหาเขา”

เมื่อเห็นว่าคู่สนทนากำลังไปชั่วขณะ เธอจึงก้าวเข้าไปหาชายหนุ่มอย่างรวดเร็ว

ใบหน้าที่เล่าลือกันว่างดงามเหนือใคร ตอนนี้กลับบวมช้ำจนแทบจำหน้าเดิมไม่ได้ หนึ่งหนึ่งอดรู้สึกเสียดายไม่ได้ พลังคิดอย่างจริงจังว่า ในนิยายต้นฉบับ หนึ่งหนึ่งคนนั้นจะพูดว่าอะไร

“เฮ้ ถูกซ้อมสะប់กสะบอมเชียว

“เจ้าย่อมรู้ดีว่าเข้ามาด้วยเหตุใด ช่างไม่รู้จักดูฐานะของตัวเองเสียบ้าง เป็นแค่ศิษย์นอกสำนักแท้ๆ กล้ามาหาเรื่องข้าเชียวหรือ

“ทั้งที่อยู่สำนักกระบี่เสวียนชวีเหมือนกัน แต่เจ้ากลับทำเรื่อง

นำอับอายกับสหายร่วมสำนักเช่นนี้ หากไม่เห็นแก่ที่เรามาจากสำนักเดียวกัน วันนี้ข้าคงสังหารคนคิดร้ายอย่างเจ้าไปแล้ว

“สารภาพมาตามตรงว่าเจ้าทำอะไรลงไปบ้าง”

เจ้าของร่างเดิมไม่เชื่อว่าตนเองจะพ่ายแพ้ศิษย์นอกสำนัก นางจึงมั่นใจว่าเผยัจจะต้องใช้อุบายเลวทราม อาศัยการโกงบางอย่าง ถึงมีพลังประมือกับนางได้

หญิงหนึ่งเลือกใช้เพียงบางประโยชน์ที่ไม่ทำร้ายจิตใจมากเกินไป ก่อนตัดคำหยาบอย่าง ‘ตัวไร้ค่า’ หรือ ‘เลือดผสม’ และคำพูดหยาบคายแปลกๆ ออกไปทั้งหมด เพราะรู้สึกสกปรกเกินกว่าจะพูดออกมา

หลังจากเธอร้ายบทพูดจบ ก็ไม่ลืมแค้นเสียงเย็นชาให้สมกับบทบาท และเชิดคางขาวผุดพองขึ้นเล็กน้อย จากนั้นปรายตามองเส้นอันเขียวในชุดสีดำที่อยู่ข้างๆ “ตาเจ้า”

ความปากเปราะของหญิงหนึ่งอยู่ในระดับแค่อาสหนักเท่านั้น ถ้าวายได้แบบร้ายจริง ๆ คงต้องให้พี่ชายที่มีกลิ่นอายตัวร้ายจัดเต็ม คนนี้แสดงแทน

ทว่าบางทีหญิงหนึ่งอาจแสดงได้สมจริงมากเกินไป ชายหนุ่มชุดดำยังไม่ทันได้อ้าปากพูด พระเอกที่อยู่ตรงมุมผนังก็ส่งเสียงร้องไห้โหยหวนปานจะขาดใจ น้ำตาเริ่มไหลออกมาจากดวงตาที่บวมปูดจนแทบลืมไม่ขึ้น “ใช่...ทั้งหมดเป็นความผิดของข้าเอง! ละเว้นข้าเถิด!”

หญิงหนึ่งค่อยๆ พิมพ์เครื่องหมายคำถามในใจ

เดี๋ยวนะ พระเอก นี่นายเป็นพระเอกประสาอะไร!

ในหนังสือเขียนว่านาย ‘แม้มถูกเผาด้วยเพลิงนรกเป็นเวลาสามวันสามคืน แต่ก็ยังไม่เคยร้องขอชีวิตเลยสักครั้ง’ ไม่ใช่หรอ! แล้วทำไมตอนนี้โดนธอสั่งสอนแค่สองสามประโยคถึงกับร้องไห้พุ่มพ่ายขนาดนี้

เธอน่ากลัวถึงเพียงนั้นเชียวหรือ

หนึ่งหนึ่งมึนงงกับปฏิกิริยาของเธอ ได้ยินอีกฝ่ายพูดเสียง
สะอึกสะอื้นว่า “ทั้งหมดเป็นแผนของข้าเอง ข้าขอรับรอง เจ้าอย่าบอก
ท่านผู้อาวุโสละ! ข้าขโมยกระบี่ของเผด็จ ทำให้เขาต้องใช้กระบี่พังๆ
ไปเข้าร่วมการประลองของสำนัก...ทั้งหมดเป็นความผิดของข้าเอง
ละเว้นข้าเถอะ!”

กระบี่ของเผด็จ เขาขโมยไป?

คนผู้นี้ไม่ใช่เผด็จ???

ในที่สุดหนึ่งหนึ่งก็สัมผัสได้ถึงความรู้สึกที่เรียกว่าปั่นป่วนแทบคลั่ง
ทำเอาขวัญผวาจนหายใจไม่ออก

ถ้าหากคนผู้นี้ไม่ใช่พระเอก เช่นนั้น...

เธอฝันร้ายร่อยหรือน้อยๆ ที่เจอความกระอักกระอ่วนไว้ ก่อน
หันหน้าไปมองชายหนุ่มชุดดำที่ถือกระบี่อยู่ในระยะประชิด

ซีกหน้าคมคายเผยให้เห็นผิวขาวซีด ทั้งงดงามและเย็นชา ยาม
ต้องแสงอาทิตย์อัสดงสีแดงเข้มราวกับโลหิต ช่างเหมือนหยกขาว
ไร้ตำหนิถูกขัดโลมด้วยแสงสีโลหิต เพิ่มความเย็นชาและบ้าคลั่งเข้าไปอีก
หลายส่วน ทว่าสายตาของหนึ่งหนึ่งจับจ้องไปที่ดวงตาหงส์เรียวยาว
ทางเขตรู้นั้น นัยน์ตาสีดำสนิทแฝงไปด้วยความมืดมน เย็นเยือก
ราวกับบ่อน้ำลึกที่มองไม่เห็นก้นบึ้ง

ใต้หางตาขวาของเขามีสิ่งที่ในนิยายกล่าวถึงนับครั้งไม่ถ้วน และ
เป็นสิ่งที่เผด็จผู้เป็นพระเอกมีเพียงคนเดียว...

ไฟน้ำตาสีแดงเข้ม

หนึ่งหนึ่งหัวใจวายเฉียบพลัน

สวรรค์จะเอาชีวิตของเธอ

บางที...เธออาจจะ...มีโอกาสนำคนผิด

คนที่ลุ่มอยู่บนพื้นต่างหากคือเส้นอันเฉียวผู้เป็นตัวร้าย

หรือว่าตอนที่เธอผลักประตูเข้ามาแล้วเห็นสายตาทวาดพวา
ของเนียจื่อ ไม่ได้เป็นเพราะเขากลัวเธอ แต่เขากลัวเผยจี้ที่อยู่ดี ๆ
ก็จับกระบี่ขึ้นมาสู้ด้วยภาพลักษณ์ที่เหมือนชีวหัว¹²

สรุปแล้ว ตอนนี้อนึ่งเรื่องเป็นอย่างไรกันแน่

ในที่ที่สุดพระเอกก็เลิกปิดบังความสามารถ ฆ่าศิษย์ร่วมสำนัก
ที่พยายามหยามเกียรติเขาเดี๋ยวนั้น ช้างเออากระบี่จี้คืออีกฝ่ายด้วย
ท่าทางของตัวร้ายสุด ๆ

ส่วนเธอในฐานะนางร้ายที่นักเขียนกำหนดไว้ ก็โผล่มาปกป้อง
พระเอกตอนกำลังถูกคนหยามเกียรติพอดี ทั้งยังใช้คำพูดเย็นชาสั่งสอน
เจ้าเด็กหน้าเหม็นที่กลั่นแกล้งเขาอีกด้วย

นี่คือสิ่งที่พระเอกกับนางร้ายควรทำหรือ

เมื่อเห็นสีหน้าของนางผดปติ เนียจื่อที่ยืนอยู่ก็หวาดกลัวจน
อกสั่นขวัญหาย เขากับเส้นอันเฉียววจิภาที่เผยจี้โดดเด่นในงานประลอง
ของสำนัก จึงปักใจเชื่อว่าเจ้านี้จะต้องเล่นลูกไม้เป็นแน่ พวกเขาจึงมา
ดักรอที่ห้องพักของศิษย์ เพื่อลงมือกลั่นแกล้งอีกฝ่ายเหมือนทุกครั้ง

คิดไม่ถึงว่าเผยจี้จะตอบโต้กลับ และจัดการเส้นอันเฉียวจนร่วง
ลงไปกองกับพื้นในชั่วพริบตา แต่สิ่งที่เหนือความคาดหมายคือ ศิษย์
สายตรงของเทียนเซียนจื่อจะผลักประตูเข้ามาในห้องอย่างกะทันหัน

พวกเขาได้ยืนมานานแล้วว่าศิษย์พี่หญิงคนนี้มีนิสัยเอาแต่ใจ
และหยิ่งผยอง ทว่าบัดนี้นางกลับลดตัวลงมาปกป้องเผยจี้ เช่นนี้

¹² หรือสุร

ควรเรียกว่าอย่างไร นางจะต้องมีใจให้เขาเป็นแน่!

สตรีโง่งมผู้สูญเสียปณิธานในมรรคากระบี่ เพราะมีความรัก นางปักใจต่อชายหนุ่มแปลกหน้าที่สามารถเอาชนะตนได้ ไม่เพียงตามมา ถึงที่พักของเขา แต่ยังดำเนินศิษย์ร่วมสำนักที่กลั่นแกล้งเขาอย่างไม่ลืมนิ่ง อีกด้วย

พวกเขาได้ยินมานานแล้วว่าเทพธิดาผู้สูงส่งมักจะปักใจต่อคนที่ เอาชนะตัวเองได้ ดูท่าเรื่องเล่าที่เขียนไว้ในหนังสือจะมีใช้เรื่องเท็จ

เนี่ยจื้อทั้งตกใจและหวาดกลัว ในสมองคิดไปไกลถึงเรื่องราว ความรักอันขมขื่นที่หนึ่งหญิงหลงรักเผยจี้ แต่กลับไม่สมหวัง

ทว่าในฐานะหญิงสาวผู้เป็นเจ้าของเรื่อง หญิงหนึ่งกลับไม่รู้เรื่องอะไรเลย เธอรู้สึกได้ว่า บรรลีย์แล้ว

เธอเคยรับปากว่าจะจบภารกิจแบบสวยๆ แต่นี่เพิ่งเริ่มเรื่องทุกอย่างก็พังพินาศไปหมดแล้ว เนื้อเรื่องละเหวจนแม้แต่มารดา ผู้ให้กำเนิดยังจำไม่ได้

แบบนี้ไม่ได้การ เมื่อรับปากกับผู้อื่นแล้วก็ต้องทำให้สำเร็จ ต่อให้อยู่ในบทบาทของนางร้าย ก็ต้องมีจรรยาบรรณในวิชาชีพ!

“ข้าไม่ได้ตั้งใจมาช่วยเจ้า”

เจ้าของร่างเดิมเคยพบกับเผยจี้มาก่อน เธอย่อมไม่สามารถใช้ข้ออ้างอย่าง ‘จำคนผิด’ ได้ หญิงหนึ่งจึงกัดฟันพูดประโยคนี้ออกมาด้วยความรู้สึกแค้นใจมากกว่าเดิมจนตึงหูอ่อนผ่าว

แม้สิ่งที่หนึ่งหญิงพูดจะเป็นความจริง แต่เมื่อผู้อื่นได้ฟัง กลับกลายเป็นอีกเรื่องหนึ่งไปโดยสิ้นเชิง

เนี่ยจื้อตัวสั่นระริกเมื่อเห็นปลายหูขาวใสของหญิงสาวแถมไปด้วยสีแดงเรื่อ นางพูดๆ อยู่ก็หน้าแดงขึ้นมาเช่นนี้ ข้ายังรีบปฏิเสธ

เรื่องความสัมพันธ์กับเผยจี้จี้ก็แค่อ้าปากก็รู้แล้วว่าเป็นพวกปากไม่ตรงกับใจ หากนางไม่ได้ตั้งใจมาช่วยเขา เหตุใดถึงต้องพูดจาแบบนี้กับเส้นอันเหี่ยว

ใบหน้าของเผยจี้ยังไร้อารมณ์ความรู้สึก ขณะที่เนี้ยจี้ก็กลับครุ่นคิดอย่างหนัก

หนึ่งหนึ่งรู้สึกว่บรยากาศรอบตัวค่อนข้างผิดปกติ เมื่อสบตากับดวงตาสีดำสนิทที่เต็มไปด้วยโทสะของเผยจี้ จึงกล่าวเสริมอย่างไม่ยอมจำนนว่า “เจ้าฟังให้ดี ที่ข้าพาให้เจ้าในงานประลองใหญ่ในวันนี้เป็นเพราะข้าใช้พลังไปไม่ถึงครึ่ง เจ้าอย่าได้ล้าพองใจให้มากนัก ไม่ช้าก็เร็ว ข้าต้องชนะเจ้าแน่!”

นี่คือคำพูดของเจ้าของร่างเดิมในหนังสือ แต่เมื่อคำพูดนี้หลุดออกจากปากหนึ่งหนึ่ง เนี้ยจี้ก็เผยสีหน้าว่าที่แท้ก็เป็นเช่นนั้น

ตอนแรกตนเข้าใจว่านางชอบเผยจี้หลังจากพ่ายแพ้เขา แต่ดูจากคำพูดเมื่อครู่ บรรพบุรุษน้อยท่านนี้คงปักใจในตัวเผยจี้มานานแล้วมากกว่า

เพื่อช่วยให้เจ้านีชนะในการประลองครั้งใหญ่ นางถึงขั้นใช้พลังเพียงแค่ครึ่งเดียว ครึ่งเดียว! เพื่อความรัก กระทั่งชื่อเสียงของสำนักกระบี่ นางก็ไม่แยะแสร่ ช่างเป็นการทุ่มเทเสียสละอะไรเช่นนั้น!

สมแล้วที่เป็นศิษย์สายตรง แม้แต่การเกี้ยวพาราสียังไร้เดียงสาและไม่เหมือนใครเช่นนี้

ถ้านางรู้ว่าเขาเคยกลั่นแกล้งคนที่นางพึงใจอย่างรุนแรง...

เส้นอันเหี่ยวที่ถูกเผยจี้ใช้กระบี่จ่อคอได้แต่ร้องไห้จนน้ำหูน้ำตาไหลพราก เนี้ยจี้เป็นห่วงว่าตนเองจะเดินช้ารอยไปอีกคน จึงตั้งใจว่า

จะฉวยโอกาสที่ทั้งสองคนตีฝีปากจิบกัน รีบแผ่นหนีออกไปให้พ้นจาก
สถานการณ์ขัดแย้งนี้

เนี่ยจื้อครุ่นคิดอยู่ครู่หนึ่ง ก่อนจะกดเสียงต่ำ ส่งยิ้มประจบ
ออกไป “รบกวนแล้ว ข้าขอตัวไปก่อนได้หรือไม่”

เพื่อเอาใจหนึ่งหนิง เนี่ยจื้อไม่ลืมพูดอีกประโยคว่า “ท่านทั้งสอง
ช่างเป็นคู่สวรรค์สร้าง บุรุษมีความสามารถ สตรีงดงามโดดเด่น ช่าง
น่าอิจฉายิ่งนัก หากข้ายังอยู่ที่นี้ต่อ เกรงว่าจะเป็นการรบกวนการ
สานความสัมพันธ์ของพวกท่าน”

เขาพูดโดยใช้ทั้งน้ำเสียงและอารมณ์ แต่กลับไม่รู้เลยว่านี่เป็น
การทำลายจรรยาบรรณในอาชีพของผู้อื่นอย่างร้ายแรง ไม่ต่างจาก
การจุดชนวนระเบิด ข้ายังยิ้มหน้าบานเหมือนกำลังจะเหาะขึ้นไปอยู่
เคียงข้างดวงอาทิตย์บนท้องฟ้า

หนิงหนิงทั้งไม่พอใจและน้อยใจ

ขอร้องละ ช่วยให้เกียรติความเป็นนางร้ายของเธอหน่อยได้
หรือไม่ ใครจะอยากสานความสัมพันธ์กับพระเอกกัน!